

Дело C-216/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

4 април 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

23 март 2023 г.

Жалбоподател:

Hauser Weinimport GmbH

Отвeтник:

Freistaat Bayern

[...]

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд на провинция Бавария, Германия)

По

Hauser

[...] Фишах,

административно

Weinimport

дело

GmbH,

жалбоподател,

[...]

срещу

Freistaat Bayern (Федерална провинция Бавария),

[...]

ОТВЕТНИК,

ОТНОСНО

правото в областта на храните, по-специално в случая относно въззивната жалба на жалбоподателя срещу решение от 21 септември 2020 г. на Bayerischer Verwaltungsgericht Augsburg (Административен съд на провинция Бавария, Аугсбург, Германия),

20 състав на Bayerischer Verwaltungshof [...], без провеждане на съдебно заседание, на **23 март 2023 г.** постанови следното

определение:

1. Съдебният състав отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси съгласно член 267 ДФЕС:

а) Трябва ли член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014 да се тълкува в смисъл, че понятието „алкохол“ обхваща и напитка, която съдържа алкохол и която не е лозаро-винарски продукт по смисъла на член 3, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕС) № 251/2014?

б) Означават ли „добавяне“ по смисъла на член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014, че алкохолното съдържание на крайния продукт трябва да се е повишило в сравнение с това на използвания лозаро-винарски продукт съгласно член 3, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕС) № 251/2014?

в) При утвърдителен отговор на въпрос а) трябва ли член 3, параграф 1, първо изречение във връзка с точка 1, буква б), подточка ii) от приложение I към Регламент (ЕС) № 251/2014 да се тълкува в смисъл, че понятието „ароматизиращ хранителен продукт“ обхваща алкохолна напитка по смисъла на въпрос а)?

2. Спира производството до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалните въпроси [...].

Мотиви:

1 Страните по делото спорят дали жалбоподателят има право да определя продукта, който произвежда и предлага на пазара, като „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“ по смисъла на член 3 от Регламент (ЕС) [№] 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г., изменен с Регламент (ЕС) 2021/2117 на Европейския парламент и на Съвета от 2 декември 2021 г.

2 1. Според собствените си твърдения, които не се оспорват от ответника [...], жалбоподателят произвежда алкохолна смесена напитка със състав 55 % вино и 10 % бира, алкохолно съдържание по обем 5,5 обемни процента, която е ароматизирана с вкус на цвят от бъз. Жалбоподателят я предлага на пазара под

наименованието „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“. Ответникът оспорва това, тъй като счита, че добавената към напитката бира е „алкохол“ по смисъла на член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014, какъвто не трябва да се добавя към напитка с наименование „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“. Жалбоподателят счита, че под „алкохол“ по смисъла на член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014 следва да се разбира само алкохол, посочен в приложение I, точка 3, тъй като добавянето на алкохол по смисъла на член 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014 трябва да води до повишаване, а не — както в случая с продукта на жалбоподателя — до намаляване на вече действителното алкохолно съдържание на виното. При всички случаи обаче бирата била ароматизираща съставка по смисъла на приложение I, точка 1, буква б), подточка ii) от Регламент (ЕС) № 251/2014, така че наименованието „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“ било възможно и в случай, че бирата се считала за алкохол по смисъла на Регламент (ЕС) № 251/2014.

- 3 2. Преюдициалните въпроси се отнасят до тълкуването на член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за определяне, описание, представяне и етикетиране на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) 2021/2117 на Европейския парламент и на Съвета от 2 декември 2021 г.
- 4 а) Норми от значение за решаването на спора са член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014, изменен с Регламент 2021/2117 на Европейския парламент и на Съвета от 2 декември 2021 г., и член 25, параграф 1, точка 1 във връзка с член 49, точка 4 от германския Weingesetz (Закон за виното, наричан по-нататък „WeinG“) във връзка с член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. във връзка с член 2, точка 2 и член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 251/2014.
- 5 б) Националните разпоредби гласят следното:
- 6 **Член 25 WeinG** (Закон за виното в редакцията му, публикувана на 18 януари 2011 г. (BGBl. I, стр. 66), последно изменен с член 2, параграф 4 от Закона от 20 декември 2022 г. (BGBl. I, стр. 2752) — **Забрани с цел защита на потребителя от заблуда**
- 7 (1) Забранено е на субект, който носи отговорност съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и

на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18; L 331, 2014 г., стр. 40; L 297, 2015 г., стр. 10; L 266, 2016 г., стр. 7), последно изменен с Регламент (ЕС) 2015/2283 (ОВ L 327, 2015 г., стр. 1),

- 8 да предлага на пазара или общо или по конкретен повод да рекламира с такава цел продукт с информация за продукти, която не съответства на изискванията на

1. член 7, параграф 1 във връзка с параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1169/2011

[...].

9 **Член 49 от WeinG — Наказателни разпоредби**

- 10 Наказва се с лишаване от свобода до една година или с глоба всеки, който [...]

4. предлага на пазара или рекламира с такава цел продукт в нарушение на член 25, параграф 1 [...].

- 11 в) Национална съдебна практика:

В решение от 18 април 2019 г. *Verwaltungsgericht Trier* (Административен съд Трир, Германия) постановява, че добавено към лозаро-винарския продукт плодово вино трябва да се счита за ароматизиращ хранителен продукт съгласно точка 1, буква б), подточка ii) от приложение I към Регламент (ЕС) № 251/2014 и че този продукт не е алкохол съгласно член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014 (*VG Trier* (Административен съд Трир), решение от 18 април 2019 г. — 2 К 6133/18.TR). В решение от 21 септември 2020 г. (*VG Augsburg* (Административен съд Аугсбург), решение от 21 септември 2020 г. — Au 9 К 20.597), обжалвано с въззивната жалба, обявена за допустима от настоящия съдебен състав, *Verwaltungsgericht Augsburg* (Административен съд Аугсбург) постановява, че към напитка с наименование „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“ не може да се добавя (друга) алкохолна напитка.

- 12 Доколкото е известно на запитващата юрисдикция, не съществува практика по този въпрос на висши национални съдилища.

- 13 4. Преюдициалните въпроси са от значение за постановяване на решение поради избрания от жалбоподателя състав на продукта, тъй като той може да определи продукта като „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“ само ако съдържащата се в него бира не се счита за алкохол по смисъла на член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014 или ако — в случай че бирата се счита [за] такъв алкохол — същата се счита за ароматизираща съставка по смисъла на приложение [I], точка 1, буква б), подточка ii) от посочения регламент.

- 14 5. Необходимо е Съдът на Европейския съюз да изясни преюдициалните въпроси, тъй като съдебният състав не може да отговори с нужната еднозначност на релевантния за произнасянето по спора въпрос и се налага задължително тълкуване от Съда на Европейския съюз на определящата за случая норма, за да се разреши спорът.
- 15 Релевантният за спора текст от разпоредбата гласи: „(Ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти е напитка: [...]) към която не е добавен алкохол“, член 3, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 251/2014.
- 16 а) Необходимо е да се изясни въпросът дали понятието „алкохол“ се отнася само до алкохол съгласно точка 3 от приложение I към Регламент (ЕС) № 251/2014, какъвто не може да се добавя към коктейла — като това не би включвало бирата, тъй като тя не отговаря на посочените там критерии —, или алкохол по смисъла на тази норма се отнася за всякакъв алкохол, вече действително съдържащ се в смесена напитка, която сама по себе си не е лозаро-винарски продукт по смисъла на член 3, параграф 4, буква а), тъй като последният не отговаря на критериите в приложение I, точка 3 и дори само на това основание не може да се добавя към групата на ароматизираните напитки на основата на вино (член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 251/2014). Довод в подкрепа на това разбиране би могъл да бъде фактът, че — независимо от намерението на стопанския субект в хранителната промишленост да повиши алкохолното съдържание — от съображения за яснота за пазара и потребителите следва да се установи, че за да бъде определен като ароматизиран лозаро-винарски продукт съгласно член 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014, освен съдържащия се в самия лозаро-винарски продукт алкохол, е разрешено да се използва само алкохол по смисъла на приложение I, точка 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014, но не и други алкохолни напитки.
- 17 б) За разлика от предходната инстанция, настоящият съдебен състав е склонен да приеме, че използваната в случая бира с алкохолно съдържание по обем от 5,5 обемни процента не е алкохол по смисъла на нормата от решаващо значение за спора. Това е така по следните съображения:
- 18 аа) Използваната в текста на немски език дума „versetzen“ вероятно има същото значение като съществителното име „Zusatz“ (добавка), използвано в приложение I, точка 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014, и следователно означава „добавям“ в смисъл на „прибавям“. Това следва от сравнение с текста на френски език на Регламент (ЕС) № 251/2014, в който се използва понятието „l'addition“ (бълг. добавяне, добавка) в член 3 и „adjonction“ (бълг. прибавяне) в приложение I, точка 3, и с текста на английски език, където в член 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014 [се използва] изразът „to which no alcohol has been added“ (to add: бълг. прибавям) и „addition of alcohol“ (addition: бълг. добавка) в приложение I, точка 3. В немската езикова употреба думата „versetzen“ в релевантното тук значение от областта на храните означава „смесвам“ (и по този начин намалявам качеството) (източник: речник на немски език Duden). С оглед на текстовете на френски и английски език на Регламент (ЕС) № 251/2014

и на употребата на понятието „Zusatz“ (добавка) в приложение I, точка 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014 съдебният състав е склонен да приеме, че точният смисъл на думата „versetzen“ в случая означава „добавям“, т.е. „прибавям“. Следователно нормата, която трябва да се тълкува, предвижда, че в напитка, определяна като „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“, не е бил добавен или прибавен алкохол по смисъла на приложение I, точка 3.

- 19 бб) Според съдебния състав под „алкохол“ по смисъла на член 3, параграф 4, буква в) следва да се разбира само алкохол по смисъла на приложение I, точка 3 от Регламент (ЕС) № 251/2014, тъй като само с добавянето на посочените в нея видове алкохол към лозаро-винарски продукт по смисъла на член 3, параграф 4, буква а) може да се постигне повишаване на алкохолното съдържание на напитката. Алкохолните напитки с по-ниско алкохолно съдържание от лозаро-винарския продукт намаляват алкохолното съдържание на първоначалния продукт (съгласно член 3, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) № 251/2014 лозаро-винарските продукти съгласно буква а) съставляват най-малко 50% от общия обем) и поради това дори само в езиково отношение не могат да изпълнят изискването за „прибавен“ алкохол (и по този начин за увеличаване на дела му, измерен спрямо общия обем на напитката). Поради това нормата, която има отношение към разглеждания в случая спор, предвижда също така, че действителното алкохолно съдържание по обем на крайния продукт трябва да бъде между 1,2 и 10 обемни процента и следователно да не е или да не е значително по-високо от алкохолното съдържание на лозаро-винарския продукт, на чиято основа е произведена напитката (алкохолно съдържание по обем на вино от 9 до 14 обемни процента) (за разлика от ароматизираните вина, чието действително алкохолно съдържание по обем трябва да бъде между 14 и 22 обемни процента, член 3, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕС) № 251/2014).
- 20 вв) Съгласно член 4, параграф 2, алинея 2 от Регламент (ЕС) № 251/2014 при установяването на разрешените производствени процеси по първа алинея Комисията взема предвид производствените процеси, които са препоръчани и публикувани от МОЛВ (Международната организация по лозата и виното). С резолюция OIV/ЕСО 288/2010 в част I, глава 6 (Продукти на основата на грозде, гроздова мъст или вино) от Международния кодекс за енологични практики по точки 6.6 (Напитки на основата на лозаро-винарски продукти) и 6.7 (Напитки на основата на вино) като обработка, наред с други, беше включена: „добавка на безалкохолни продукти с качество на храни или напитки, вкл. вода“. Тъй като Регламент (ЕС) № 251/2014 препраща към препоръчаните и публикувани от МОЛВ производствени процеси и в тях изрично е предвидена добавката на безалкохолни напитки, не става ясно защо в текста на въпросната точка от Регламента не се предвижда, че могат да се добавят само безалкохолни напитки, а се използва формулировката „не е добавен алкохол“, ако целта на законодателя е била да не се допускат никакви алкохолни напитки като съставка на „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“.

- 21 гг) Съгласно съображение 4 от Регламент (ЕС) № 251/2014 приложимите към ароматизираните лозаро-винарски продукти мерки следва да допринасят за постигане на висока степен на защита на потребителите, предотвратяване на измамни практики и постигане на прозрачност на пазара и лоялна конкуренция. Въз основа на това информираният средностатистически потребител би трябвало да очаква, че алкохолна напитка, определена като „коктейл“, може да съдържа различни алкохолни напитки в смес, стига напитката да не е етикетирана като безалкохолна. Освен това предвидената в нормативната уредба защита на потребителите и пазара за групите „ароматизирани вина“ и „ароматизирани напитки на основата на вино“, чиито наименования са тясно свързани с традиционни производствени процеси („вермут“ приложение II, част А, точка 3; „сангрия“ приложение II, част Б, точка 3), е по-ясно видима от тази защита за напитките, предлагани на пазара под наименованието „ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти“, тъй като Регламентът не отнася към тях никакви познати и обозначени съгласно традиционни производствени процеси продукти (приложение II, част В).
- 22 6. Ако използваната в случая бира поради своето алкохолно съдържание следва да се разглежда като „алкохол“ по смисъла на Регламент 251/2014, какъвто не може да се добавя към ароматизирана напитка на основата на вино, съдебният състав би искал да се установи дали към ароматизиран коктейл от лозаро-винарски продукти може да се добавя бира като „ароматизираща съставка“ по смисъла на приложение I, точка 1, буква б), подточка ii) от Регламент (ЕС) № 251/2014, или нейното алкохолно съдържание изключва такова разбиране. На пазара в Германия се предлагат голям брой храни с вкус на бира. Според проучванията на съдебния състав, извършени преди отправяне на запитването, може да се купи бирен аромат като съставка за печива и да се добавя към храни. В това отношение за съдебния състав принципно няма съмнения, че бирата представлява ароматизиращ хранителен продукт по смисъла на Регламента.
- 23 Определението не подлежи на обжалване [...].

[...]